

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובעת: פלונית

נגד

הנתבע: אלמוני

ב"כ התובע: עו"ד בני דון יחיא ועו"ד נוגה שפרלינג
ב"כ הנתבעת: עו"ד שלום פוריס

פסק דין

חלק ראשון – פתח דבר ועיקר העובדות והטענות; הסמכות העניינית לדון בתביעה;

העדים בהליך

1. פתח דבר ועיקר העובדות והטענות

1.1 על פסק הדין

- עניינו של פסק דין זה הוא תביעה כספית שהגישה התובעת כנגד מי שהיה בן זוגה במשך שנים רבות. במהלך הדיון התברר שמדובר בעשרות שנים. התובעת עותרת לחיוב הנתבע בסך של 275,000 ₪ בגין סכומי כסף שהעבירה לנתבע, לדבריה כהלוואה. סכומי הכסף הועברו בסמוך ולאחר שהתובעת זכתה בפרס הראשון בהגרלת הלוטו, בסך של 40,000,000 ₪ (לפני מס). לכך תהא התייחסות בהמשך.

- התובעת העניקה לנתבע מעת לעת מתנות, בגין לא הגישה תביעתה (ור' סעיף 1.5(א) להלך). התביעה הוגשה בגין סך של 300,000 ₪ מתוכם השיב הנתבע, כהגדרת התובעת, סך של 25,000 ₪ בלבד. שלושת סכומי הכסף הועברו במועדים כדלקמן:

העברה ראשונה ביום 4/8/2008 עם זכיית התובעת בהגרלת הלוטו – 200,000 ₪;

העברה שניה לאחר פחות משלושה שבועות, ביום 24/8/2008, שיק על סך - 40,000 ₪;

העברה שלישית ביום 29/12/2009, העברה בסך של - 60,000 ₪

=====

₪ 300,000

סה"כ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

- כבר מיד ייאמר שבין הצדדים לא נוסח כל הסכם הלוואה, ההיפך הוא הנכון, התובעת אישרה שהסכומים נמסרו במתנה ועל כך עוד יורחב בהמשך. עוד ייאמר שכתב התביעה הוגש כעשר שנים ויותר לאחר העברת סכומי הכסף. הגם שחלפו למעלה מעשר שנים ממועד העברת סכומי הכסף, הרי התביעה לא התיישנה וזאת בשל מכתב נרגש, בן עשרות דפים, אותו מסר הנתבע לתובעת ביום 6/9/17. מכתב זה שימש לתובעת כגשר המסייע לצלוח את מכשול ההתיישנות שהערימו השנים הרבות שחלפו ממועד העברת סכומי הכסף לנתבע ועד למועד הגשת התביעה.
- להשלמה ייאמר שעובר להגשת כתב התביעה אף פנתה התובעת לנתבע, במכתב התראה באמצעות בא כוחה. מכתב ההתראה לא עסק דווקא בכספי ההלוואה הנטענים. רובו ועיקרו של מכתב ההתראה עסק בהפרת הבטחת נישואין ובמצג שווא לפיו הנתבע יישא את התובעת לאישה בגין כך דרשה התובעת פיצוי בסך של 200,000 ₪. דרישה שלא מצאה דרכה לכתב התביעה בו ניתן כעת פסק דין זה. רק בנוסף ובשורה אחת התייחס המכתב, לפני סיומו, לסכומי הכסף הנתבעים בתביעה שלפני.

1.2 על הקשר בין התובעת לנתבע

(א) התובעת דאגה להדגיש, כבר בסעיף בראשון ובמילים הראשונות לכתב התביעה כך (ההדגשה לא במקור) – **"הצדדים היו בני זוג שנים רבות. שניהם רווקים ללא ילדים"**. מכתב ההגנה וכן מתצהירו של הנתבע למדים שהצדדים החלו להיות בני זוג כבר בשנת 1982, ולטענת הנתבע **"היו בני זוג שנים רבות לסירוגין החל משנת 1982 ועד לשנת 2009/2020"**.

(ב) גם במכתב התראה ששלחה התובעת לנתבע ביום 15/10/2018 באמצעות בא כוחה נרשם, כבר בסעיף הראשון כך – **"שנים רבות אתה ומרשתי הייתם בקשר זוגי"**. עוד נרשם כיצד הציג הנתבע לתובעת מצג שווא כי יישא אותה לאישה. עוד מתוארים במכתב מעשים שליוו את מצג השווא, לרבות חיפוש דירה משותפת, אמירות על מיסוד הקשר ועל חיים משותפים. באותו מכתב התראה דרשה התובעת פיצוי **"בשל מצג השווא הנ"ל"** בסך של 200,000 ₪. מכתב ההתראה, רובו ככולו, התייחס כאמור למצג השווא שהציג, כנטען, הנתבע לתובעת ולכך שהשניים היו **"שנים רבות... בקשר זוגי"**. כל טענות ההלוואה התמצו במכתב בשורה אחת לפני סיום המכתב, בה נרשם – **"בנוסף מרשתי הלוותה לך 300,000 ₪. עד היום השבת רק 25,000 ₪"**. הא ותו לא.

(ג) כתבי הטענות, התצהירים וכן הדיון שהתנהל רק הדגישו את הרגשות והפגיעה ההדדית של שני הצדדים להליך. הן התובעת והן הנתבע. רגשות שהתייחסו לחייהם בעבר, להבטחת נישואין של הנתבע. לנתק בין השניים ולפגישות ושיחות בין השניים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

כך למשל הנתבע התייחס ארוכות לקשר בינו לבין התובעת, ואף התייחס לעצמו ולגילו ודאג לציין בתצהירו כלשונו (סעיף 7 לתצהיר, ההדגשה במקור) – **"עבדתי כל חיי ועד היום בגיל 76 אני ממשיך ועובד. שמי וכבודי חשובים לי מאוד"**.

גם התובעת מצידה לא הסתפקה והתמקדה בטענה לפיה העניקה הלוואה לנתבע, אלא הרחיבה וציינה כבר בפתח כתב התביעה פרטים ביחס למקום מגוריו של הנתבע, לעובדה שהוא אדם אמיד, התייחסה לכך שהוא **"מעסיק גנן קבוע"** וכן להכנסותיו, וכן ציינה שהנתבע **"חסך כספים רבים"**. גם במהלך עדותה בבית המשפט העלתה אפילו התובעת טענות שמהותן הוא הקשר האישי בינה לבין הנתבע.

העובדה שאפילו התובעת דאגה לשלב בגרסתה טענות החורגות מטענות הלוואה מלמדת שעל פניו לקשר הזוגי שבין הצדדים רלוונטיות גם להעברת סכומי הכסף. על כך עוד יורחב בהמשך.

1.3 העברת סכומי הכסף לנתבע ואישורה של התובעת לכך שסכומי הכסף הועברו כמתנה

(א) סכומי הכסף הועברו לאחר שהתובעת זכתה כאמור בהגרלת הלוטו בפרס הראשון בסך של 40,000,000 ₪ (לפני מס). הזכיה בהגרלה היתה, כנטען, בעת שהתובעת והנתבע היו בני זוג. סכומי הכסף הועברו בשלוש פעימות ללא כל הסכם הלוואה וממילא ללא שנקבעו תנאים להשבתם. לטענת הנתבע סכומי הכסף הועברו כמתנה, בדומה לסכומי כסף אחרים אותם הרעיפה התובעת על מקורביה.

(ב) התובעת אף אישרה בזמן אמת בכתב ידה ובחתימתה שסכומי הכסף הועברו לידי הנתבע כמתנה. ביחס לנסיבות מסירת האישור בכתב קיימת התאמה מסוימת בין גרסת התובעת לגרסת הנתבע. כאן ייאמר שהתובע הבהיר שהאישורים נמסרו לאחר שרואה החשבון שלו הסביר לו שהדבר נחוץ לצורך הצהרת הון וכלשונו – **"רו"ח שלי הסביר לי כי אני נדרש לצורך הצהרת ההון הבאה שלי להסביר את מקור הגידול בהון שלי ביחס להכנסותיי"** (סעיף 12 לתצהיר הנתבע).

(ג) התובעת עומדת על כך שסכומי הכסף נמסרו כהלוואה אך מנגד עולה מגרסתה קווי התאמה לגרסתו של הנתבע. התובעת הצהירה שאכן כתבה, אישרה וחתימה בחתימת ידה שהעברת סכומי הכסף היתה בגדר מתנות וזאת לאחר שהנתבע ביקש זאת **"כדי שמש הכנסה לא ישים יד על הכסף"**. לדבריה **"לא הבינה במה בדיוק מדובר אך הסכימה ברצון לעזור לו"** (הציטוטים מסעיף 13 לתצהיר הנתבע).

1.4 מכתבו בן עשרות הדפים של הנתבע שנכתב בימים 13/2/17 ועד 6/9/17

(א) לטענת הנתבע עשרות שנות הקשר בינו לבין התובעת התאפיינו בעליות ומורדות. וכלשונו (סעיף 5 לתצהירו) **"מערכת היחסים ביננו התאפיינה בעליות וירידות, חיים משותפים – לתקופה, בבית אחד (ביתי בגילה עת שירתתי בעזה כשוטר) תקופות של נתק וחזרה"**.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

(ב) בשנת 2017 כתב הנתבע מכתב בכתב יד המכיל עשרים וחמישה (25) דפים ובו התייחס לקשר בינו לבין התובעת. ניכר לראות שהמכתב נכתב במשך מספר חודשים, כאשר הנתבע שב אליו מעת לעת ומוסיף לאמור בו. וכך - הדף הראשון של המכתב נושא את התאריך 13/2/2017; לאחר עשרה דפים ממשיך המכתב והפעם מיום 10/8/2017; בע"מ 15 למכתב מופיע התאריך 17/8/2015; ובע"מ 20 למכתב מופיע התאריך 6/9/2017.

(ג) התובעת התייחסה למכתב זה, אך נוסחו המלא לא צורף לכתב התביעה ואף לא לתצהירה. המכתב צורף רק לתצהירו של הנתבע ולא בכדי. המכתב במלואו מלמד על הקשר בין התובעת לנתבע ועל הנתק בקשר זה, לרבות תיאורים נרגשים שהועלו על ידי הנתבע.

(ד) המכתב מתייחס לחיים הזוגיים של התובעת והנתבע, והוא מלא וגדוש באמירות וטענות אישיות, שעל פניו נרשמו מדם ליבו של הנתבע. כאן יודגש שאין בהתייחסות למכתב זה, כמו גם בכל ההתייחסות במסגרת פסק הדין זה כדי להביע עמדה, חלילה, ביחס למחלוקות האישיות בין הנתבע לתובעת וביחס לטענות הקשות שעלו בין הצדדים. אך יש בהתייחסות כדי ללמד שעל פניו הקשר בין הצדדים, עיקרו ותוחלתו – היה קשר אישי וזוגי. לכך אף תהיה התייחסות בהמשך.

(ה) המכתב אינו מסתיר את הנתק ארוך השנים בין הנתבע לבין התובעת. במכתב הנתבע מטיח בתובעת האשמות חמורות ואף עלבונות, חלקן בשפה בוטה ביותר שניתן יהיה להימנע מציטוטם בפסק דין זה. במכתב מתייחס הנתבע לקשר בין הצדדים; התייחסות לחיפוש הדירה המשותפת; התייחסות לזכיית התובעת בהגרלת הלוטו ולתמורות והשינויים שחלו בין השניים.

(ו) המכתב אף מפרט אירועים, שמחות ונסיעות משותפות של השניים; עוד מתייחס הנתבע במכתבו למשפחתה של התובעת וליחסים בתוך אותה משפחה; המכתב גם מתאר ימים טובים ויחסים טובים שהיו בין התובעת לנתבע ומנגד את ניתוק היחסים בין השניים. וכך עוד ועוד.

(ז) המכתב אף מתייחס, בע"מ 22 לו, לסכומי כסף שהעבירה התובעת אל הנתבע, וכן סכום כספי בגין נזק שגרם הנתבע לרכבה של התובעת. לקראת סיומו של המכתב מבהיר הנתבע ש"גם אם היה סיכוי היום או ביום מן הימים לשמור על קשרי חברות או ידידות בהתנהגותך האחרונה שרפת הכל" (ע"מ 24 למכתב).

(ח) לגופה של העברת סכומי הכסף הודיע הנתבע ש"כמתנה לחג בתוך מכתבי זה" הוא מוסר לתובעת שני שיקים על סך של 2,500 ₪ כל אחד ולאחר מכן יעביר מידי חודש ובמשך עשרה חודשים "ע"ח קצבת הזקנה שלי 2,000 ₪ כל חודש" (ע"מ 23 למכתב). באשר ליתרה בסך של 275,000 ₪, אשר אליה מתייחס כתב התביעה – מסר הנתבע שקיימת אפשרות שאלה ישולמו לאחר שימכור את דירתו, ירכוש דירה חדשה, יחזיר את חובותיו,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

ישאיר סכומי כסף לעצמו לבית אבות או בית חולים סיעודי; אפשרות שניה היא שאלה ישולמו אחרי מותו; ואפשרות שלישית – שישלם סך של 2,000 ₪ "ע"ח קצבת הזקנה עד ליום מותי".

(ט) לפני סיומו של המכתב העלה הנתבע שלוש אפשרויות – האחת היא שהתובעת תקרא אותו ותשליכו לאשפה; השניה – שהתובעת תשתמש בו כנייר טואלט; השלישית – כלשונו, "שאיני צופה אותה, אחרי שתקראי את השורות ומה שביניהם תשמרי אותו למזכרת". המכתב מסתיים במילים שלטענת הנתבע אמרה לו התובעת "בחדר המיטות" ומתייחסות ליחסי האהבה ששררו בין השניים.

1.5 מכתב התשובה של הנתבעת, מיום 9/9/17. מכתב נרגש המתייחס לחיים המשותפים

(א) התובעת לא הציגה כל מכתב דרישה ביחס למה שכינתה סכומי ההלוואה, שנשלח לפני מכתבו הנרגש של הנתבע. יותר מכך, התובעת אף ציינה, גם בתצהירה, שהעניקה לנתבע במהלך השנים מתנות אותן אינה תובעת. מכתב ההתראה הראשון שהוצג נשלח רק ביום 15/10/2018, לאחר מכתבו הנרגש של הנתבע. כך שכל טענת התובעת בדבר מתן הלוואה, ומכאן עיקר תביעתה כאן – כלל לא הועלו על הכתב, או בכלל, במהלך שנים ארוכות.

(ב) אך לא רק זאת. התובעת לא הציגה את המכתב ששלחה כתשובה למכתבו של הנתבע. דווקא הנתבע הגיש את מכתב התשובה וממנו עולה, בבירור ובאופן חד משמעי שעיקר טענותיה של התובעת נסובות לחייהם המשותפים, לאהבה ביניהם; טענות ביחס להתנהלות מצערת, לתקוות, לאכזבות, טענות ביחס לבגידות של הנתבע במהלך השנים ועוד. ואולם דווקא ענין השבת ההלוואות שהגיע לתביעה כאן, נדחק עד אשר נעלם כליל, על כך עוד יורחב בסעיפים 4.5(ה) ו-4.6 להלן.

2. על הסמכות העניינית לדון בתביעה

2.1 הגם שלדברי התובעת והנתבע "הצדדים היו בני זוג שנים רבות" הרי הסמכות העניינית לדון בהליך היא לבית משפט השלום, כך בוודאי לאחר הכרעת בית המשפט המחוזי בשאלה זו.

2.2 לענין זה ייאמר שביום 17/11/2019 ניתן על ידי פסק דין המורה למחוק את התביעה בשל חוסר סמכות עניינית. פסק הדין התייחס לטענות הצדדים בדבר היותם בני זוג וכן התייחס לסעיף 1(א) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה – 1995, בו נקבע שבן משפחה הוא "בן זוג" לרבות "בן זוגו שנישואיו עימו פקעו". וכלשון הסעיף (ההדגשות לא במקור): "בן זוג, לרבות הידועה בציבור כאישתו, בן זוגו לשעבר, בן זוגו שנישואיו עמו פקעו ובלבד שנושא התובענה נובע מהקשר שהיה ביניהם בתקופה שבה היו בני זוג".

2.3 בעקבות ערעור שהגישה התובעת ניתן ביום 18/2/2020 פסק דין (כב' השופטת שרה דותן) מנומק ומפנה לאסמכתאות מהפסיקה והספרות המשפטית ובו נקבע "עולה מכך שלא כל מערכת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

יחסים בין שניים מקימה זוגיות על פי הגדרת סעיף 1(א) לחוק". בפסק הדין במסגרת הערעור נקבע שההליך יושב לבית משפט השלום אשר ימשיך וידון בתביעה.

3. העדים בהליך

במסגרת שמיעת הראיות נשמעו שלושה – מטעם התובעת העידו התובעת עצמה וכן אחיה שהתייחס בעיקר לאמירות ששמע ולמד מהתובעת; מטעם הנתבע העיד הנתבע עצמו.

חלק שני – דיון והכרעה - אין לקבל התביעה

4. שבעה נימוקים לדחיית התביעה

אין מקום לקבל התביעה ולענין זה יובאו הנימוקים הבאים:

4.1 נימוק ראשון לדחיית התביעה – היעדר הסכמי הלוואה, וההתייחסות באיחור של שנים לטענת

הלוואה

(א) אין חולק על כך שבין התובעת לנתבע לא נחתם כל הסכם הלוואה. אף לא היתה כל הסכמה, או אף דיון, ביחס לאופן החזרת סכומי הכסף; הריבית אותה יהיה על הנתבע לשלם; מועדי השבת סכומי הכסף וכיו"ב תנאים המקובלים בין צד מלווה לצד הלווה סכומי כסף.

(ב) אין מדובר בסכום אחד שניתן, בהיסח הדעת, אלא בשלושה סכומים על סך כולל של 300,000 ש"ח שהועברו על ידי התובעת לנתבע. היעדרו של הסכם הלוואה, באף אחת מהעברות הכספים או מתן השיק – מלמד שאכן לא היתה כוונה להגדיר את העברת סכומי הכסף כהלוואה.

4.2 נימוק שני לדחיית התביעה – אף לא היתה כל דרישה או התראה בכתב לפירעון הסכומים

שהתובעת הגדירה כהלוואה

(א) לא זו בלבד שהתובעת והנתבע לא נקשרו בהסכמי הלוואה, לכך יש להוסיף שהתובעת אף לא פנתה אל הנתבע בסמוך להעברת הכספים ואף לא שנים לאחר מכן בדרישה להשבת "סכומי ההלוואות".

(ב) כאן יש להדגיש שחייבה של התובעת והנתבע לא התנהלו על מי מנוחות, וכפי שאף הנתבע מציין – הקשר ביניהם נפסק ונותר נתק ארוך שנים. נתק שעדיין נמשך גם בעת ניהול ההליך המשפטי. אילו אכן היה מדובר במצב בו העבירה התובעת סכומי כסף כהלוואה, אזי ניתן היה לצפות שדווקא אותו נתק בין הצדדים ודווקא היחסים העכורים יביאו לכך שהתובעת תעמוד על השבת כספי ההלוואה ולא תמתין שנים ארוכות עד הגשת כתב התביעה. שנים אשר גרמו, על פניו, להתיישנותה של התביעה בטרם הגיע מכתבו הנרגש של הנתבע שהפיח חיים בעילת התביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

4.3 נימוק שלישי לדחיית התביעה – העברת סכומי הכסף כמתנה אף תואמת את התנהלות התובעת

(א) כפי שהוצג לעיל, העברת סכומי הכסף אל הנתבע נעשתה עם ובסמוך לזכייתה של התובעת בהגרלת הלוטו בסכום של 40,000,000 ₪ (לפני מס). התובעת התגלתה כנדיבה וכך העידה שרכשה עבור כל אחד מאחייניה דירה, בהיקף שעולה על הסך של 300,000 ₪ שהעבירה, כטענתה, לנתבע כהלוואה ולא כמתנה. וכך העידה התובעת (ע"מ 34 לפרוטוקול הדיון, ההדגשות לא במקור):

”עו”ד פוריס: לא, תאמרי לי בבקשה מתי נתת לקרובי משפחתך מתנות באיזה מסגרת זמן? בתוך החצי שנה שנה אחרי הזכייה, חודשים אחרי הזכייה?

העדה, גב' אל: אני אחרי הזכייה אחיינים שלי יקרים שלי אהובים שלי לכול אחד רכשתי דירה.

ש: באיזה סכום לערך זה היה אז באותם שנים? 300 400 אלף שקל?
ת: לא. יותר”

אין כל פסול, חלילה, בכך שהתובעת רכשה דירות כמתנה למקורביה. לצד זאת, העובדה שהתובעת נהגה ברוחב לב והעניקה מתנות יקרות ערך למקורביה, אך תומכת בכך שגם הסך של 300,000 ₪ שנמסר לנתבע לאחר זכייתה אכן ניתן מתוך רוחב ליבה וכמתנה.

4.4 נימוק רביעי לדחיית התביעה – התובעת אישרה בכתב ידה ובחתימתה שסכומי הכסף

הועברו כמתנה

(א) לאחר שהנתבע פרש את גרסתו התברר שבידיו אישורים בכתב ידה של התובעת ובחתימתה, המתייחסים לכל אחד מהעברות הכספיים. אישורים בהם הובהר שסכומי הכסף הוענקו כמתנה.

(ב) כך, ביחס להעברת הסך של 200,000 ₪ ביום 4/8/2008, עם זכיית התובעת בהגרלת הלוטו, אישרה התובעת בכתב ידה וחתימה כך:

”אני מאשרת שסכום כסף זה הועבר על ידי כמתנה לXXXXXXX. כאמור, כסף זה הועבר בצינורות המקובלים ובאופן רשמי לחלוטין”

ביחס למסירת שיק על סך של 40,000 ₪ ביום 24/8/2008, אישרה התובעת בכתב ידה ובחתימתה כך:

”אני החתומה מטה מאשרת שנתתי סכום כסף זה במתנה לXXXXXXX”

באשר להעברת הסך של 60,000 ₪ ביום 29/12/2009, אישרה התובעת בכתב ידה ובחתימתה כך:

”אני החתומה מטה מאשרת שנתתי סכום זה במתנה לXXXXXXX”

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

כלומר – אין חולק על כך שבזמן אמת, בשנים 2008 ו-2009, אישרה התובעת פעם אחר פעם שסכומי הכסף הועברו כמתנה. ההתייחסות לסכומי הכסף כ"הלוואה" כלל לא עלתה.

(ג) התובעת, שאינה מכחישה את העובדה שאישרה העברת סכומי הכסף כמתנה מקלה בכך ראש ומבקשת לטעון שמסרה את אישורי המתנה לבקשת הנתבע "לצרכי מס הכנסה". כך טענה בתצהירה וכך טענה בחקירתה הנגדית (בע"מ 27 לפרוטוקול). במלוא הכבוד, אין לקבל טענה זו שכן:

- ראשית, אפילו ביקש הנתבע שהתובעת תכזב עבורו ותרשום שסכום הכסף נמסר במתנה, הרי מדוע הסכימה לכך התובעת?

- שנית, ויותר מכך – אפילו החליטה התובעת ליצור מסמכי כזב ולאשר שסכומי הכסף שהעבירה הם בגדר מתנות, מדוע לא הכינה גם מסמך נוסף בו היא מבקשת שהנתבע יאשר שהוא יודע שמדובר בהלוואה ולא במתנה?

- שלישית, לו היה מדובר במקרה בו העבירה התובעת סכומי כסף ולא יצרה לגביהם כל מסמך, ניחא. אבל דווקא העובדה שהתובעת נדרשה להכנת מסמכים ביחס להעברת סכומי הכסף מביאה לתמיהה מדוע לא "השלימה" המסמכים ודאגה גם לתיעוד ההלוואות. אותן הלוואות שהחליטה לטעון לגביהן לאחר שנים רבות.

4.5 נימוק חמישי לדחיית התביעה – חיי הזוגיות בין התובעת לנתבע, כהסבר להעברת סכומי

הכסף

(א) אילו היה מגיע אדם זר וטוען שקיבל מהתובעת 300,000 ₪ כמתנה, הרי סביר שהיתה עולה השאלה מדוע החליטה התובעת להעניק סכומים אלה דווקא כמתנה. לא זה המצב שלפנינו. היחסים בין התובעת לבין הנתבע היו יחסים של בני זוג וזאת במשך עשרות שנים. התובעת עצמה דאגה לציין זאת כבר בתחילת כתב התביעה. אין מדובר ביחסים בין שני זרים, אלא בין שני בני זוג.

(ב) כפי שתואר בסעיף 1.1 לעיל, עיקר טענתה של התובעת במכתב ההתראה הראשון ששלחה – התייחס דווקא להפרת הבטחת נישואין. אותו מכתב, שנוסח באופן משפטי ומדויק, התייחס לכך שהתובעת והנתבע היו 'שנים רבות בקשר זוגי'.

(ג) גם מכתבו הנרגש של הנתבע, על עלבונותיו והשפה הבוטה בו, לעתים, התייחס לחייהם המשותפים של התובעת והנתבע, לאירועים ונסיעות, לבני משפחה ועוד כהנה וכהנה. גם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

מכתב זה מוכיח באופן חד משמעי שהקשר בין התובעת לנתבע לא היה קשר של מלווה ולווה, אלא קשר של שני בני זוג. לאותה אהבה וזוגיות הצטרפו דבריה, הראויים להערכה, של התובעת במהלך החקירה הנגדית אליהם אתייחס בפסקה הבאה.

(ד) גם התובעת דיברה באופן נוגע לב ביחס לאהבה ולחיים המשותפים עם הנתבע, וכך בחקירתה הנגדית העידה תוך התייחסות לשנות הקשר הרבות (בע"מ 15 לפרוטוקול, ההדגשות לא במקור):

"אני לא יצאתי עם XXXX 35 שנה בשביל העיניים היפות שלו, אני מאוד אהבתי את XXXX והוא יודע את זה טוב מאוד"

וגם בהמשך העידה התובעת, בהגינות רבה (ע"מ 35 לפרוטוקול):

"למה אתה חושב שאני לא אהבתי, הוא יודע יפה מאוד כמה שאני אהבתי אותו. הוא יודע עד כמה אני נתתי לו באהבה שלי כמה אני תרמתי לאהבה שלי"

אותם גילויי אהבה, שפרצו בחקירה הנגדית הופיעו גם במכתב התשובה ששלחה התובעת לנתבע בשנת 2017. על כך בפסקה הבאה.

(ה) במכתב התשובה ששלחה התובעת לנתבע ביום 9/9/2017 התייחסה התובעת לאהבתה אל הנתבע ולשנים הרבות בהן היו יחד. וכך ציינה התובעת:

"לא הייתי ראוייה מספיק לך. נלחמתי על אהבתי כמו כל אישה שאוהבת. לא ויתרתי..."

בהמשך התייחסה התובעת לבגידות הנתבע באותה אהבה ובאותה זוגיות. התייחסות שכללה מילים ותיאורים שפסק דין זה יהיה שלם גם אם לא יובאו במלואם.

התובעת אף שבה ותיארה, גם היא מדם ליבה, אודות אהבתה וציינה:

"האהבה שלי כלפיך היתה כנה ומלווה בהרבה כאב וצער, אני לא מצטערת לרגע רק חבל שעזרת לגורל לרצות אחרת, אני לא שכחתי שום דבר, לא את הריחות, הטעמים, הנשימות, העוצמות, הכאבים ההשפלות, השמחות, החגים, הצחוקים, החיכוכים, החיבוקים, הגירודים, הכעסים וכו' ועדיין אף אחד לא יכול לגזול ממני את הפרק הזה מחיי"

וביחס להלוואה? זו כלל לא נזכרה באותו מכתב תשובה. על כך גם בסעיף 4.6 להלן.

(ו) נתתי דעתי לכך שהתובעת והנתבע לא היו נשואים כדמו"י ולא התקיימו ביניהם יחסי קרבה סטטוטוריים כשל בני זוג נשואים. עם זאת, עשרות השנים של היחסים ההדדיים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

ראויים להיחשב כ"יחסי קרבה מיוחדים" המביאים לכך שהעברת סכומי כסף תיחשב כמתנה. זאת בהתאם לע"א 3829/91, אבינועם וואלס נ' נחמה גת, פ"ד מח(1) 801, בשינויים המחויבים בהתייחס לכך שכאמור לא נישאו. כך בכלל וכך בעיקר לאור ריבוי האינדיקציות והנימוקים המובאים בפסק דין זה.

(ז) ההתנהלות בין התובעת לנתבע כבני זוג, וגילויי האהבה שניכרים היטב באמירות שהובאו לעיל, תומכים בגרסת הנתבע לפיה סכומי הכסף הועברו אליו כמתנה עם זכיית התובעת בהגרלת הלוטו. אין מדובר בשני בעלי דין הזרים זה לזה, שאין כל הסבר להעברת סכומי כסף ביניהם. יתרה מכך, דווקא העברת סכומי כסף כמתנה, בין בני זוג וחיי אהבה של עשרות שנים, תואמים יותר לשכל הישר מאשר טענה להלוואה עסקית שהתובעת החליטה לעמוד על פירעונה כעשר שנים לאחר שהוענקה.

4.6 נימוק שישי לדחיית התביעה – עוד ביחס לאמירות התובעת במכתב התשובה מיום

9/9/2017

(א) התובעת התמקדה בטיעוניה באמירות התובע במכתבו בן עשרות הדפים שנכתב במהלך שנת 2017. אותו מכתב שנזכר כבר בסעיף 1.4 לעיל. אך חשוב יותר להתייחס למכתב התשובה של התובעת. מכתב אותו הסתירה ולכל הפחות לא צירפה לתצהירה.

(ב) התובעת התייחסה במכתב התשובה והצהירה במכתב בהתרסה לדברי הנתבע:

**"גם אם הייתי עניה מרודה לא הייתי תובעת אותך כידועה בציבור,
מצפוני לא כזה! להיפך, עכשיו שיש לי את כל האפשרויות וגם לא היה
בדעתי לעשות זאת!! איפה אתה חי?? זה לא באישיות שלי!!"**

והתובעת לא הזכירה דבר ביחס לטענת ההלוואות, טענה שכעת עומדת בבסיס התביעה. על כך גם בפסקה הבאה.

(ג) במכתב התשובה של התובעת, נאמרו אמירות רבות וקשות כנגד הנתבע. אך לא נאמר דבר ביחס לכך שסכומי הכסף שהועברו אליו, הועברו כהלוואה. יתרה מכך – התובעת עצמה התייחסה לסכומים אלה כאל מתנות. וכך התובעת ציינה ש"אדאג בבוא העת להחזיר לך את המתנות שהשארתי לי" ועוד כתבה התובעת (ההדגשות, בחלקן מופיעות במקור):

**"בקשר למתנות, ביקשת שאעזור לך ונעניתי לך ברצון. ביקשת ממני
מפאת מס הכנסה, שאוציא עבורך מכתב שקיבלת זאת כמתנה גם זאת
עשיתי מרצון. לא באתי בדרישות כלפיך, קיבלת זאת לפני 10 שנים,
שולח אותי לגיהנום!! אז מי הונה את מי? מי המנצל? ומי המנוצל?"**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

והטענה העסקית, הקרה, בדבר הסכמי הלוואה כלל לא עלתה. לא נאמר דבר ביחס למועדי פירעון, לשיעורי ריבית, להחזר הלוואה.

4.7 נימוק שביעי לדחיית התביעה – התייחסות לעדותו של אחי התובעת

(א) אחיה של התובעת העיד ונחקר בהיוועדות מרחוק, תוך שעדותו דווקא הוכיחה שכל ידיעותיו הן מאמירות שמסרה לו התובעת. אחיה של התובעת כלל לא ידע שהועברו סכומים בסך של 300,000 ₪, אלא רק "בשנה האחרונה, בתקופה האחרונה" (ע"מ 49 לפרוטוקול, שורה 19), קרי עם או אף לאחר הגשת התביעה. ביחס לסכום ההעברה הראשון, בסך של 200,000 ₪ - העיד האח כלל לא נכח כאשר התובעת "נתנה לXXXX 200 אלף ₪" (ע"מ 49, שורות 27 – 29).

(ב) דווקא מה שניתן היה ללמוד מדבריו של האח, הוא על הקשר בן עשרות השנים בין התובעת לנתבע וכלשונו (ע"מ 49, שורות 32-30):

"ש: כמה שנים XXXX וXXXX היו בני זוג?

ת: אני יודע על היכרות של אני לא יודע להגיד לך בני זוג אבל

היכרות של לפחות 30 שנה לפחות. זה תמיד כזה ברקע

"XXXXX"

כלומר, אפילו אחיה של התובעת תומך בכך שבין התובעת לנתבע היו יחסים מיוחדים, במשך עשרות שנים. "זה תמיד כזה ברקע XXXvXX", כלשונו.

(ג) במלוא הכבוד, אין בעדותו של אחי התובעת כל ראיה העומדת בפני עצמה ומוכיחה שסכומי הכסף שהועברו לנתבע, הם פרי הסכמי הלוואה עלומים. גם התייחסותו לחלק מהסכום, לסך של 200,000 ₪, מפנה לאמירות שלדבריו אמרה לו התובעת. אפילו אחי התובעת, בהגינות, לא טען שהנתבע מסר לו שקיים הסכם הלוואה, ואף לא טען שראה הסכם הלוואה כלשהו.

חלק שלישי – הערה לפני סיום וסוף דבר

5. הערה לפני סיום ביחס לשמות בעלי הדין

5.1 ההליך נוהל בבית משפט השלום בדלתיים פתוחות. עם זאת פסק הדין כולל התייחסות לאמירות ופעולות שונות של בעלי הדין – אמירות שמקורן ביחסי הזוגיות בין הצדדים ובקרבה המיוחדת ביניהם במשך עשרות שנים.

5.2 על פניו, לא ייגרע דבר מפסק הדין אם שמותיהם של בעלי הדין יישארו חסויים. אשר על כן בשלב זה אני מורה על פרסום פסק הדין ללא פרסום שמות בעלי הדין. עם זאת, ככל שתוגש בקשה העותרת לגלות את שמות הצדדים אתיחס לכך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-04-19027 פלונית נ' אלמוני

6. סוף דבר

התביעה נדחת. אני מחייב את התובעת בתשלום הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 20,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ב, 14 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט